

صنعت پنبه و نساجی در هند

سیاست جدید پیشنهادی از سوی فدراسیون تالار صنعت و تجارت هند (FICCI)، ۲۰٪ رشد سالیانه در صادرات هند را برای ۵ سال آینده هدف قرار داده تا بتواند سهم جهانی صادرات نساجی و پوشاک هند را دو برابر نماید. صنعت نساجی و پنبه حضور پر قدرتی در اقتصاد هند دارد. به جز فراهم نمودن یکی از نیازمندی های اصلی حیات بشر، صنعت نساجی به واسطه ی سهم خود در بازده صنعتی، تولید کار و درآمدهای صادرات کشور، ایفاگر نقشی اساسی می باشد. در حال حاضر، این بخش در ۱۴٪ از تولید صنعتی، ۴٪ از تولید ناخالص داخلی و ۱۷٪ از درآمدهای صادرات کشور سهم می باشد. این صنعت برای ۳۵ میلیون فرد فرصت شغلی فراهم نموده است. بخش نساجی پس از کشاورزی، دومین ایجاد کننده بزرگ فرصت شغلی در هند محسوب می گردد. از این رو، رشد و کلیه پیشرفت های این صنعت بر روی اقتصاد کشور تأثیری مستقیم دارد.

پنبه در هند

پنبه یکی از محصولات اصلی هند بوده که فرصت شغلی قابل توجهی فراهم نموده و سهم عمده ای در درآمدهای حاصل از صادرات دارد. حدود ۶ میلیون کشاورز به کشت پنبه مشغول بوده، در حالی که ۴۰ الی ۵۰ میلیون فرد دیگر نیز برای امرار معاش خود به فعالیت های مربوط به زراعت پنبه، تجارت پنبه و پردازش پنبه وابسته می باشند. این محصول، ماده خام اصلی برای صنعت نساجی داخل کشور محسوب می گردد، در حالی که شامل ۱۶۰۸ کارخانه ریسندگی و ۲۰۰ کارخانه کامپوزیت با ظرفیت نصبی ۳۵/۶۱ میلیون اسپیندل، ۴۴۸۰۰۰ روتور این اند و ۶۹۰۰۰ ماشین بافندگی در بخش سازمان یافته، و ۱۲۱۹ واحد ریسندگی در مقیاس کوچک با ۳ میلیون اسپیندل و حدود ۱۵۷۲۲۶ روتور در بخش نامتمرکز و مقیاس کوچک می باشد. پنبه تبدیل به یک ایفاکننده خوب و باورنکردنی در بخش کشاورزی کشور شده است. کشور هند در میان کلیه ی کشورهای تولید کننده پنبه در جهان، رتبه نخست را در مناطق کشت و پس از چین رتبه دوم را در تولید این محصول دارا می باشد. کشور هند پس از رسیدن به استقلال، دچار تحولی کیفی و کمی در تولید پنبه شده است. با این وجود، بهره وری این کشور (۵۶۷ هکتار/کیلوگرم) از بهره وری بسیاری از کشورها مانند امریکا (۹۱۲ هکتار/کیلوگرم) و چین (۱۲۵۱ هکتار/کیلوگرم) و متوسط جهانی (۷۶۶ هکتار/کیلوگرم) کمتر می باشد. یکی از دلایل اصلی کم بودن بهره وری این است که ۶۵ درصد از سطح زیر کشت پنبه، توسط باران آبیاری می گردد. بازده پنبه کشور برای فصل کشت پنبه ۱۰-۲۰۰۹ حدود ۲۹/۵ میلیون عدل ۷۰ کیلوگرمی برآورد گردید. برای نخستین بار، در فصل کشت پنبه ۲۰۰۷-۰۸ بود که بازده پنبه به ۵۶۷ هکتار/کیلوگرم رسید. همچنین این مقدار در سال ۲۰۰۸-۰۹، ۵۲۴ هکتار/کیلوگرم و در سال ۲۰۰۹-۱۰ به ۴۹۴ هکتار/کیلوگرم تعیین گردید.

منطقه، تولید و بازده پنبه در هند			
سال	منطقه (میلیون هکتار)	تولید (میلیون عدل ۱۷۰ کیلوگرمی)	بازده (هکتار/کیلوگرم)
۱۹۹۹-۰۰	۸/۷۲۱	۱۵/۶	۳۰۴
۲۰۰۰-۰۱	۸/۵۷۶	۱۴	۲۷۸
۲۰۰۱-۰۲	۸/۷۲۰	۱۵/۸	۳۰۸
۲۰۰۲-۰۳	۷/۶۶۷	۱۳/۶	۳۰۲
۲۰۰۳-۰۴	۷/۶۳۰	۱۷/۹	۳۹۹
۲۰۰۴-۰۵	۸/۷۸۶	۲۴/۳	۴۷۰
۲۰۰۵-۰۶	۸/۶۷۷	۲۴/۱	۴۷۲
۲۰۰۶-۰۷	۹/۱۴۴	۲۸	۵۲۱
۲۰۰۷-۰۸	۹/۴۳۹	۳۱/۵	۵۶۰
۲۰۰۸-۰۹	۹/۳۷۳	۲۹	۵۹۱

با امکان مجدد استفاده دانه های Bt/دانه های هیبرید و کاهش قیمت هر یک از این دانه ها، برنامه ریزی شده است که طی ۱۲-۲۰۰۷، بازده هر هکتار پنبه به ۷۰۰ کیلوگرم افزایش پیدا کرده و تولید پنبه به ۳۹ میلیون عدل برسد. مساحت اختصاص داده شده به کشت پنبه در کشور هند، بیش از هر کشور دیگری است و ۳۰/۴٪ از کل مساحت زیر کشت پنبه جهان را در سال ۲۰۰۸-۰۹ به خود اختصاص داده است (گفتنی است که سهم کشورهایی مانند چین و ایالات متحده امریکا به ترتیب ۲۰/۵ و ۹/۹ درصد می باشد). با این وجود، از حیث مقدار تولید، کشور هند کماکان در رتبه دوم (پس از چین) قرار می گیرد.

طی سال های اخیر، رشد قابل توجهی در بازده و تولید پنبه هند رخ داده که به واسطه ی انتشار گسترده دانه اصلاح شده ژنتیکی (GM) می باشد. مجوز کاشت تجاری دانه GM نخستین بار در سال ۲۰۰۳-۲۰۰۲ صادر گشت و سپس مصرف آن گسترش یافت تا آنجا که اکثر اراضی زیر کشت پنبه را تحت پوشش خود قرار داد و تا سال ۲۰۰۹-۱۰ به ۸۰٪ رسید. با افزایش استفاده از دانه GM، بازده پنبه هند به میزان ۷۴٪ افزایش پیدا کرده (از ۳۰۱ هکتار/کیلوگرم در سال ۲۰۰۳-۲۰۰۲ به ۵۲۴ هکتار/کیلوگرم در سال ۲۰۰۸-۰۹) و میزان برداشت پنبه نیز به مقدار ۶۱٪ رشد نمود.

عامل دیگر تأثیرگذار بر بازده تولید پنبه هند، بارندگی می باشد. هند دارای فصول خشک و سرد کاملاً مجزایی بوده و بسیاری از محصولات کشاورزی خود را از طریق بارندگی های موسمی تغذیه می نماید. بارش های موسمی حدود ۸۰٪ از بارندگی های سالیانه هند را به خود اختصاص داده که بین ژوئن و سپتامبر رخ می دهد. نظر به این که تنها ۳۵٪ از اراضی سطح کشت پنبه آبیاری می گردد، میزان بازده و تولید به تغییرات سالیانه ی بارندگی بسیار حساس می باشد. از آنجا که به واسطه معرفی دانه GM از سال ۲۰۰۷-۰۸ تا ۲۰۰۸-۰۹، مقدار بازده از ۵۶۷ به ۵۲۳ هکتار/کیلوگرم و تولید از ۲۴/۶ به ۲۲/۵ میلیون عدل کاهش یافت، طی فصل خشک ۲۰۰۸-۰۹ نخستین کاهش سالیانه در بازده تولید به وقوع پیوست.

صادرات و واردات پنبه

در حال حاضر، واردات و صادرات، هر دو، تحت لیسانس Open General می باشند. با در نظر گرفتن افزایش صادرات پنبه کشور، پاداش برگشت حقوق گمرکی به میزان ۱٪ متداول می باشد. با این وجود، از تاریخ ۸ ژوئیه ۲۰۰۸، دولت هند پاداش برگشت حقوق گمرکی به صادرات پنبه را پس گرفت. با این حال، از تاریخ ۸ ژوئیه ۲۰۰۸، دولت هند این میزان تعرفه گمرکی را به انضمام حقوق گمرکی جبرانی ویژه بر واردات پنبه را حذف نمود. این امر به تحت کنترل درآوردن روند افزایش قیمت در بازار داخلی کمک نموده است.

صادرات و واردات پنبه				
سال	صادرات (میلیون عدل)	بها (میلیون روپیه)	واردات (میلیون عدل)	بها (میلیون روپیه)
۲۰۰۳-۰۴	۱/۲۱۱	۱۰۸۹۱/۵	۰/۷۲۱	۷۵۸۴/۲
۲۰۰۴-۰۵	۰/۹۱۴	۶۵۷۳/۴	۱/۲۱۷	۱۳۳۸۰/۴
۲۰۰۵-۰۶	۴/۷۰۰	۳۹۵۱۳/۵	۰/۵۰۰	۹۶۵۷/۷
۲۰۰۶-۰۷	۵/۸۰۰	۵۲۶۷۰/۸	۰/۵۵۳	۷۵۲۲/۹
۲۰۰۷-۰۸	۸/۸۵۰	۸۳۶۵۹/۸	۰/۶۳۸	۹۸۶۳/۳
۲۰۰۸-۰۹	۳/۵۴۱	۳۸۲۵۱/۰	۰/۹۴۷	۱۲۳۲۰/۲

تولید پنبه در کشور برای ۴ سال پیاپی، به طور پیوسته افزایش یافته و حتی پس از برطرف سازی نیازهای کارخانجات داخلی، مازاد قابل صادراتی بر جای ماند. به واسطه ی در دسترس بودن مازاد قابل صادرات و نیز بهبود در کیفیت پنبه هند در مقایسه با سطح بین المللی از حیث مقدار ضایعات و آلودگی، تقاضا برای پنبه هند در طی سالیان افزایش پیدا کرده است (به ویژه از سوی کشورهای همسایه مانند چین، پاکستان، بنگلادش و سایر کشورهای خاور دور). در نتیجه، هند به عنوان دومین صادرکننده بزرگ پنبه پس از ایالات متحده امریکا شناخته شده و ازبکستان را به رتبه سوم منتقل کرده است، همچنین با ترقی کیفیت پنبه هند به سطح بین المللی، کارخانجات داخلی نیز نیازمندی های خود را از بازار داخلی تأمین می نمایند (به جز پنبه Els که برای آن کمبودی به میزان ۵۰۰ هزار الی ۶۰۰ هزار عدل در کشور حس می گردد). بنابراین، از واردات پنبه کشور به طور قابل ملاحظه ای کاسته

تولید، بازده و نواحی کشت پنبه به ترتیب ایالت									
ناحیه (میلیون هکتار)، تولید (میلیون عدل ۱۷۰ کیلوگرمی)، بازده (کیلوگرم به ازای هر هکتار)									
ایالت	۲۰۰۶-۰۷			۲۰۰۷-۰۸			۲۰۰۸-۰۹		
	ناحیه	تولید	بازده	ناحیه	تولید	بازده	ناحیه	تولید	بازده
Pinjub	۰/۶۰۷	۲/۴	۶۷۲	۰/۶۰۴	۲/۲	۶۱۹	۰/۵۳۷	۱/۷۵	۱/۷
Haryana	۰/۵۳	۱/۵	۴۸۱	۰/۴۸۳	۱/۶	۵۶۳	۰/۴۵۵	۱/۴	۶۱۰
Rajasthan	۰/۳۵	۰/۹	۴۳۷	۰/۳۳۹	۰/۹	۴۵۱	۰/۲۲۳	۱/۷۵	۶۲۷
North Total	۱/۴۸۷	۴/۸	۵۴۹	۱/۴۲۶	۴/۷	۵۶۰	۱/۲۱۵	۳/۹	۶۱۲
Gujarat	۲/۳۹	۱۰/۳	۷۳۳	۲/۴۲۲	۱۱/۲	۷۸۶	۲/۴۱۷	۹	۷۷۴
Maharashtra	۳/۱۰۷	۵	۲۷۴	۳/۱۹۴	۶/۲	۳۳۰	۳/۱۳۳	۶/۲	۳۳۶
Madhya Pradesh	۰/۶۳۹	۱/۹	۵۰۵	۰/۶۳	۲/۱	۵۶۷	۰/۶۵۵	۱/۸	۵۲۹
Central Total	۶/۱۳۶	۱۷/۲	۴۷۷	۶/۲۴۶	۱۹/۵	۵۶۱	۶/۲۰۵	۱۷	۵۲۷
Andhra Pradesh	۰/۹۷۲	۳/۶	۶۳۰	۱/۱۲۸	۴/۶	۶۸۷	۱/۳۴۵	۵/۳	۷۴۸
Karnataka	۰/۳۷۸	۰/۶	۲۷۰	۰/۴۰۳	۰/۸	۳۳۸	۰/۳۹	۰/۹	۵۰۷
Tamil Nadu	۰/۱	۰/۵	۸۵۰	۰/۱۱۹	۰/۵	۷۱۴	۰/۱۲	۰/۵	۷۰۸
South Total	۱/۴۵	۴/۷	۵۵۱	۱/۶۵۹	۵/۹	۵۸۰	۱/۸۵۵	۶/۷	۷۰۰
Orissa	-	-	-	۰/۰۵	۰/۱۵	-	۰/۰۵۸	۰/۱۵	-
Others	۰/۰۷۱	۰/۱	۲۳۹	۰/۰۵۸	۰/۰۵	۴۲۵	۰/۰۴	۰/۰۵	۳۴۷
Total	-	۲۶/۸	-	-	۳۰/۳	-	-	۲۷/۸	-
Loose lint	-	۱/۲	-	-	۱/۲	-	-	۱/۲	-
Grand Total	۹/۱۴۴	۲۸	۵۲۱	۹/۴۳۹	۳۱/۵	۵۶۰	۹/۳۷۳	۲۹	۵۹۱

مصرف جهانی پنبه

(میلیون عدل ۴۸۰ پوندی)

کشور	۲۰۰۵-۰۶	سهم %	۲۰۰۶-۰۷	سهم %	۲۰۰۷-۰۸	سهم %	۲۰۰۸-۰۹	درد	درد	درصد تغییر، ۲۰۰۸-۰۹
چین	۴۵	۳۸/۶	۵۰	۴۰/۴	۵۱	۴۱/۵	۴۴	۴۰	۱۳/۷	-
هند	۱۶/۷	۱۴/۳	۱۱/۸	۱۴/۶	۱۵/۱	۱۸/۶	۱۷/۹	۱۶/۳	۳/۸	-
پاکستان	۱۱/۵	۹/۹	۱۲	۹/۷	۱۲	۹/۸	۱۱/۵	۱۰/۴	۴/۲	-
ترکیه	۶/۹	۵/۹	۷/۳	۵/۹	۶	۴/۹	۵	۴/۵	۱۶/۷	-
برزیل	۴/۵	۳/۹	۴/۶	۳/۷	۴/۶	۳/۷	۴/۲	۳/۸	۸/۷	-
ایالات	۵/۹	۵/۱	۴/۹	۴	۴/۶	۳/۷	۳/۶	۳/۳	۲۱/۷	-
بنگلادش	۲/۵	۲/۱	۳/۲	۲/۶	۳/۵	۲/۸	۳/۸	۳/۵	۸/۶	-
اندونزی	۲/۲	۱/۹	۲/۲	۱/۸	۲/۲	۱/۸	۲	۱/۸	۹/۱	-
مکزیک	۲/۱	۱/۸	۲/۱	۱/۷	۲	۱/۶	۱/۹	۱/۷	۵/۰	-
تایلند	۲/۱	۱/۸	۲	۱/۶	۲	۱/۶	۱/۶	۱/۵	۲۰/۰	-
کره جنوبی	۱/۱	۰/۹	۱/۱	۰/۹	۱	۰/۸	۱	۰/۹	۰	-
سوریه	۰/۷	۰/۶	۰/۸	۰/۶	۰/۸	۰/۷	۰/۸	۰/۷	۰	-
ازبکستان	۰/۸	۰/۷	۰/۷	۰/۹	۱	۰/۸	۱	۰/۹	۰	-
ویتنام	۰/۸	۰/۷	۱	۰/۸	۱/۲	۱	۱/۳	۱/۲	۸/۳	-
مصر	۱	۰/۹	۱	۰/۸	۱	۰/۸	۰/۹	۰/۸	۱۰/۰	-
سایر کشورها	۱۳/۱	۱۱/۲	۱۲/۶	۱۰/۲	۱۱/۵	۹/۳	۹/۸	۸/۹	۱۴/۸	-
کل جهان	۱۱۶/۷	-	۱۲۳/۷	-	۱۲۳	-	۱۱۰/۱	-	۱۰/۵	-

تا تاریخ ۲۰۰۹/۹/۳۰ سوق داد. پارامترهای تکنولوژیکی- مالی طرح سبب سرمایه گذاری کلانی در بخش نساجی خواهد شد و از طریق بهینه سازی تکنولوژی، تأثیرات مالی، ایجاد کیفیت، راندمان و رقابت جهانی به این بخش در بازارهای داخلی و جهان در حال تغییر و گسترده کمک می نماید. چنین برآورد شده است که این طرح می تواند نرخ رشد ۱۶ درصدی بخش نساجی را تضمین نماید. ساختار اصلاح شده TUFs بر ایجاد ظرفیت اضافی تطابق بهتر تکنولوژی و فراهم نمودن سطح بالاتری از مساعدت ها برای بخش هایی که پتانسیل رشد بیشتری دارند (مانند پوشاک و منسوجات فنی)، متمرکز شده است.

صادرات نساجی و پوشاک

صنعت نساجی و پوشاک هند یکی از نقاط اتکای اقتصاد کشور و همچنین یکی از بزرگترین بخش های سهامی در صادرات جهانی هند می باشد. با در نظر گرفتن قیمت های کنونی، صنعت نساجی هند بر روی رقم ۵۲ میلیون دلار ثابت شده است که ۶۴ درصد آن صرف تأمین تقاضای داخلی می گردد. با در نظر گرفتن اطلاعات WTO موجود، درصد سهم هند در تجارت منسوجات و پوشاک جهانی طی سال ۲۰۰۷، در بخش منسوجات ۴٪ و در حوزه پوشاک ۲/۸٪ تعیین گشت. به علاوه، هند در تجارت جهانی منسوجات، هفتمین و در پوشاک، ششمین کشور می باشد.

صادرات نساجی هند در سال ۲۰۰۷-۰۸ به واسطه افزایش ناگهانی ارزش روپیه در مقایسه با دلار آمریکا، بسیار صدمه دیده است. با این وجود، به واسطه کاهش بهای روپیه در مقایسه با دلار آمریکا از آوریل ۲۰۰۸، چشم اندازهای صادرات بخش منسوجات هند، به تحت تأثیر قرار گرفتن معکوس ادامه داد. برخی از دلایل این کاهش، از کار افتادگی بخش مالی و افول اقتصاد در بازارهای بین المللی و هزینه افزایش یافته تولید به واسطه ی افزایش بهای مواد خام، برق و سایر هزینه های ورودی می باشد که به سودبخشی واحدهای منسوجات و پوشاک در هند و نیز صادراتشان تأثیرگذار است. فشرده سازی نقدینگی عامل دیگر مؤثر بر صنعت می باشد. در چنین شرایطی، تأثیر مثبت کاهش بهای روپیه از بین رفت. انجمن های گوناگون پیشرفت صادرات و بدنه های تجارت چنین به دولت می نمایند که صادرات نساجی به طور معکوسی تحت تأثیر بحران اقتصادی قرار گرفته است. در خصوص صادرات، بازارهای اصلی، ایالات متحده، اروپا، ژاپن تحت تأثیر بحران اقتصادی قرار گرفته اند. در نتیجه، مقادیر صادرات کاهش یافته، به تعویق افتاده و یا لغو گردید.

سناریوی واردات

کل درآمد حاصل از واردات نساجی ۳/۳۳ میلیارد دلار (معادل با ۱۳۴/۱۸ میلیارد روپیه) تعیین گشت. ۴۹٪ از این مقدار شامل نخ و پارچه بوده و ۴۵٪ شامل مواد خام و مواد نیمه خام می گردد. در طول سال های ۲۰۰۷-۰۸، واردات به میزان ۱۷/۳۹٪ رشد نمود. با این وجود، واردات نساجی به صورت درصدی از کل واردات، به طور پیوسته در حال کاهش بوده و تنها ۱/۳۹٪ را در سال ۲۰۰۷-۰۸ شامل شد.

در طول آوریل- دسامبر ۲۰۰۸، واردات نساجی که به میزان ۲/۷۸ میلیارد دلار تعیین شده بود، افزایشی به میزان ۱۲/۶۴٪ را در طول دوره متناظر در سال گذشته به اثبات رساند.

استراتژی آینده

صنعت نساجی هند باید با احساس ضرورت بیشتری حرکت رو به جلو خود را ادامه داده و هدف خود را دنبال نماید. در حال حاضر، حجم بازار این کشور تنها ۱/۴ چین بوده و پر کردن این شکاف نیاز به برنامه ریزی و اجرای منسجمی دارد.

پیشرفت TUFs								
سال	دریافت شده			تصویب شده			پرداخت شده	
	تعداد کاربردها	هزینه پروژه	تعداد کاربردها	مقدار	هزینه پروژه	تعداد کاربردها	مقدار	یارانه
۱۹۹۹-۰۰	۴۰۷	۵۷/۷۱	۳۰۹	۲۴/۳۱	۵۰/۷۴	۱۷۹	۷/۴۶	۰/۰۱
۲۰۰۰-۰۱	۷۱۹	۶۲/۹۶	۶۱۶	۲۰/۹	۴۳/۸	۴۹۴	۱۸/۶۳	۰/۷
۲۰۰۱-۰۲	۴۷۲	۱۹	۴۴۴	۱۳/۲	۶/۳	۴۰۱	۸/۰۴	۱/۹۹
۲۰۰۲-۰۳	۴۹۴	۱۸/۳۵	۴۵۶	۱۴/۳۸	۸/۳۹	۴۱۱	۹/۳۱	۲/۰۲
۲۰۰۳-۰۴	۸۶۷	۳۲/۵۶	۸۸۴	۳۲/۸۹	۱۳/۴۱	۸۱۴	۸/۵۶	۲/۴۹
۲۰۰۴-۰۵	۹۸۶	۷۹/۴۱	۹۸۶	۷۳/۴۹	۲۹/۹	۸۰۱	۱۷/۵۷	۲/۸۴
۲۰۰۵-۰۶	۱۰۸۶	۱۶۱/۹۴	۱۰۷۸	۱۵۰/۳۲	۶۷/۷۶	۹۹۳	۳۹/۶۲	۴/۸۵
۲۰۰۶-۰۷	۱۲۳۳۶	۶۱۰/۶۳	۱۲۵۸۹	۶۶۲/۳۳	۲۹۰/۷۳	۱۳۱۶۸	۲۶۶/۰۵	۸/۲۴
۲۰۰۷-۰۸	۲۴۰۸	۲۱۲/۵۴	۲۲۶۰	۱۹۹/۱۷	۸۰/۵۸	۲۲۰۷	۶۸/۵۴	۱۱/۴۳
۲۰۰۸-۰۹	۶۱۱۳	۵۶۵/۴۲	۶۰۷۲	۵۵۷/۰۷	۲۴۰/۰۷	۶۱۱۱	۲۱۸/۲۶	۲۶/۳۲
۲۰۰۹-۱۰	۵۸۴	۷۰/۶۵	۵۸۳	۷۰/۶۵	۱۱/۵۸	۵۸۴	۱۰/۱۹	۲۵/۷۶

نقش صنعت نساجی در تولید ناخالص داخلی

تجارت جهانی گسترده نساجی و پوشاک، تولید ناخالص داخلی هند را افزایش داده تا آنجا که این بخش بازده کلانی را برای کشور ایجاد نموده است. همانطور که پیش تر اشاره گردید، نساجی یکی از بخش های پیش رو در اقتصاد هند می باشد، چرا که نزدیک به ۱۴٪ از کل تولید صنعتی را به خود اختصاص داده است. به علاوه، صنعت نساجی بزرگترین ایجاد کننده بازده در هند (از نظر مبادلات خارجی) می باشد. سرمایه گذاری در بخش نساجی هند طی سه سال گذشته (۲۰۰۴ الی ۲۰۰۷) از ۲/۹۴ به ۸/۷۵ میلیارد دلار افزایش پیدا کرد.

ویژگی های مهم صنعت نساجی هند:

- هند ۶۱٪ از بازار نساجی بین المللی را به خود اختصاص داده است.
- هند دارای سهم ۲۲ درصدی در بازار جهانی می باشد.
- هند به عنوان سومین تولید کننده بزرگ پنبه در جهان شناخته شده می باشد.
- هند ادعا می کند که دومین تولید کننده و تأمین کننده بزرگ نخ پنبه ای و منسوجات در جهان می باشد.
- سهم جهانی هند در صنعت نخ پنبه ای، ۲۵٪ می باشد.
- هند در تولید نخ پنبه ای و منسوجات در سطح جهان، دارای سهم ۱۲ درصدی است.

طرح سرمایه بهینه سازی تکنولوژی

طرح سرمایه بهینه سازی تکنولوژی (۲TUFs) نخستین بار در تاریخ ۱۹۹۹/۴/۱ به مدت ۵ سال و با هدف تسهیل مدرنیزه و بهینه نمودن صنعت نساجی توسط فراهم نمودن اعتبار در نرخ های کاهش یافته برای مؤسسان شرکت در هر دو بخش سازمان یافته و سازمان نیافته، انجام گرفت.

این طرح که تا تاریخ ۲۰۱۲/۳/۳۱ تمدید شده بود، موجب سرعت گرفتن سرمایه گذاری ها در بخش های هدف گذاری شده ی صنعت گردید. TUFs در گذار از تجارت منسوجات به طور کمی محدود شده به کالاهای جهانی بازارگرا، کمک نمود. این طرح شرایط سرمایه گذاری در بخش منسوجات را برانگیخته و در مدت زمان حیات عملکردی خود، سرمایه گذاری را بیش از ۱۸۶۸/۰۴ میلیارد روپیه

بدین منظور، مراحل زیر باید در نظر گرفته شوند:

- ۱- کشور هند باید از طریق سود جستن از کارگران سخت کوش، ارزان و کارگرانی که از مهارت کافی برخوردار نیستند، با کشور چین و نیز سایر بازارهای جهان در بازاریابی نیروی انسانی - محور رقابت نماید.
- ۲- قوانین نیروی انسانی وابسته به صنعت نساجی، نیاز به بازنگری دارند؛ چرا که قوانین نیروی انسانی دقیق برای مؤسساتی که قصد گسترش و یا نام نویسی دارند، به عنوان بازدارنده عمل می نمایند.
- ۳- دولت نیاز به فراهم نمودن انگیزه ذاتی برای تولید کنندگان ماشین آلات نساجی و سایر فراهم کنندگان مشاوره/خدمات دارد تا عملکردهایی را در کشور هند برپا سازد. خوشبختانه، کشور هند به واسطه ی مهارت های مهندسی خود از شهرت بین المللی برخوردار بوده و همین امر برای تولیدکنندگان تجهیزات نساجی و پوشاک ژاپن و اروپا جهت برپایی فروشگاه (و بنیادهای R&D) در هند، یک جاذبه اصلی به شمار می رود.
- ۴- صنعت هند نیاز به آغاز تفکری عمیق، و تلاش هایی جدی برای ایجاد خریدهای خارجی با مقدار بالا دارد. این سریع ترین راه ممکن برای نیل مستقیم به محصولات با ارزش افزوده در بازارهای رقابتی ژاپن، ایالات متحده و اروپا می باشد.

۵- سرمایه گذاری مستقیم خارجی (FDI) در منسوجات نیاز به تشویق زیادی دارد. طی ۵ سال گذشته، سرمایه گذاری مستقیم خارجی در هند حدود ۱۰۰ میلیون دلار بوده که از ۴۰ میلیارد سرمایه گذاری در چین کمتر می باشد. هند باید سرمایه گذاری برای شرکت های خارجی را تسهیل نماید.

با شناخت نیاز به برگشت صنعت پوشاک و نساجی هند، FICCI سیاستی ۵ ساله را جهت تجدید قوا و بازسازی صنعت نساجی پیشنهاد داد. سیاست "صنعت پوشاک و نساجی هند: ۲۰۱۵" به منظور اهداف زیر طرح گشته است:

- خنثی سازی تأثیر بحران های اقتصادی بر صنعت نساجی هند
- متنوع نمودن بازار داخلی و صادرات
- ترغیب به تحکیم بنگاه های اقتصادی کوچک و متوسط و نیز تشویق به بیشترین ارزش افزوده در کشور
- افزایش مصرف الیاف در هند
- ایجاد ۲۰ برند جهانی برای هند
- ترفیع تولید الیاف high-tech و منسوجات فنی
- بهره وری و بومی سازی افزایش یافته تجهیزات نساجی و حمایت تکنولوژیکی فزاینده
- اهداف این سیاست بر پایه رشد سالیانه ۱۵٪ صنعت نساجی داخلی و رشد سالیانه ۲۰٪ در صادرات طی ۵ سال آینده و دو برابر نمودن سهم صادرات منسوجات و پوشاک جهان، بنا شده است.
- FICCI خاطر نشان ساخت که اگر ما قادر به دستیابی به رشدی ۲۰ درصدی در صادرات سالیانه نساجی و ۱۵ درصدی در تولید سالیانه داخلی باشیم، حجم بازار نساجی داخلی می تواند تا سال ۲۰۱۵ به ۱۰۶ میلیارد دلار و درآمد حاصل از صادرات می تواند به ۶۶ میلیارد دلار برسد.

آنالیز SWOT صنعت نساجی هند

نقاط قوت:

- در اختیار داشتن صنعت پنبه نیرومند
- انعطافپذیری در تولید سفارشات با مقدار کم
- وجود مفهوم یکپارچه برای مشتری
- توانایی اداره ارزش های افزوده

- داشتن نیروی انسانی مکفی در درآمدهای نسبتاً رقابتی
- ارتباط فرهنگی خوب با ایالات متحده امریکا و اروپا
- بازار داخلی در حال رشد

نقاط ضعف:

- به رغم هزینه های اندک نیروی انسانی، فعالیت ها و عملکردهای ضعیف منجر به افزایش هزینه نیروی انسانی در بسیاری از بخش های پردازش الیاف کوتاه می گردد.
- سیاست نیروی انسانی انعطاف ناپذیر و کمبود مستدل سازی حقوق گمرکی در سرمایه گذاری های بازارهای پول (MMF) (۴)
- هزینه برق و تراکنش بالا
- وابستگی بیش از حد به الیاف مصنوعی و پنبه
- راندمان های پایین و منسوخ شدگی های تکنولوژیکی
- کمبود پیوندی نیرومند میان تأمین کنندگان مواد خام و تولید کنندگان پوشاک

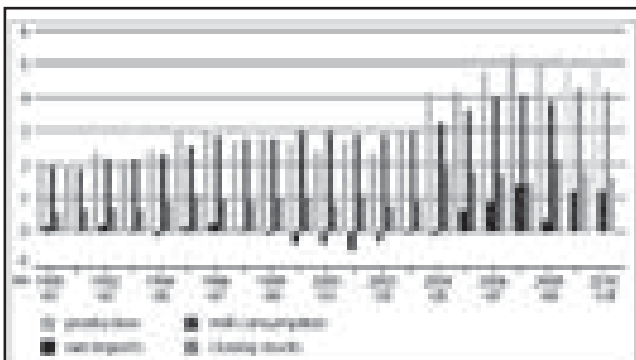
فرصت ها:

- ادامه پیدا کردن سهمیه ها در چین پس از سال ۲۰۰۵
 - روابط سیاسی خوب با ایالات متحده امریکا و اروپا
 - بهبود در زیر ساختار و قوانین
 - پیشرفت تولید و تحقیقات
 - جلب گرایش خریداران (پس از چین)
 - فهم نیاز خریداران به واسطه ی مزیت زبان
- تهدیدها:**
- افزایش بهای روپیه طی چند ماه گذشته
 - موانع تجارت و مشارکت در محرومیت هند
 - معایب مکانی: انتقال طولانی مدت به بازارهای کلیدی
 - فشار قیمت گذاری، به دنبال گشایش سهم ها
 - رقابت افزایش یافته از سوی سایر کشورهایی که به طور مشابه توسط سهم ها محدود شده اند.

صنعت پنبه در هند

کشور هند حدود ۲۰٪ از تولید پنبه جهان را دارا بوده و اخیراً به عنوان یک صادر کننده بزرگ پنبه نیز شناخته شده می باشد. منطقه مرکزی هند ۶۴٪ از تولید پنبه در سال ۲۰۰۹-۱۰ را به خود اختصاص داده و سهم مناطق جنوبی و شمالی نیز به ترتیب ۲۲ و ۱۴ درصد از تولید کشور می باشد. نزدیک به ۴۰ درصد از پنبه هند آبیاری گشته و مابقی از باران تغذیه می گردد.

دوره های رشد برای پنبه در هند از اواخر آوریل تا دسامبر در مناطق شمالی، از اواسط ژوئن تا فوریه در مناطق مرکزی و از اوت تا فوریه در مناطق جنوبی می باشد.

شکل ۱- میزان پنبه خام در دسترس و ذخیره هند

نساجی به واسطه خارج شدن از توافق نساجی و پوشاک WTO پیشرفت قابل ملاحظه ای نمود که عموماً به عنوان توافق مولتی لیف (MFA) شناخته می گردد. MFA سهمی را به کشورهای در حال توسعه تحمیل نمود که می توانست طی سالهای ۲۰۰۴-۱۹۷۴ به کشورهای توسعه یافته صادرات داشته باشد. با در نظر گرفتن شرایط عرضه و تقاضای داخلی و بین المللی پنبه، دولت هند سالیانه کمترین مقادیر قیمت های حمایتی را برای تولیدکنندگان پنبه خود برای انواع مختلف دانه پنبه با کیفیت های گوناگون تصویب می نماید. کمترین قیمت های حمایتی از طریق خرید دانه های پنبه در حراج توسط اتحادیه پنبه هند (CCCI) نگهداری می شود.

شکل ۴- قیمت حمایتی و عملکردهای اتحادیه پنبه هند

هنگامی که قیمت های پنبه جهان به شدت به واسطه ی بحران های اقتصادی جهان کاهش پیدا نمود، CCI حدود ۳۰ درصد از برداشت پنبه هند در سال ۲۰۰۸-۰۹ را خریداری نمود. با این وجود، بهبود در قیمت های جهانی پنبه در ۲۰۰۹-۱۰، CCI را بسیار مستعد ذخائر پنبه ی انباشته در سال ۲۰۰۹-۱۰ نموده است.

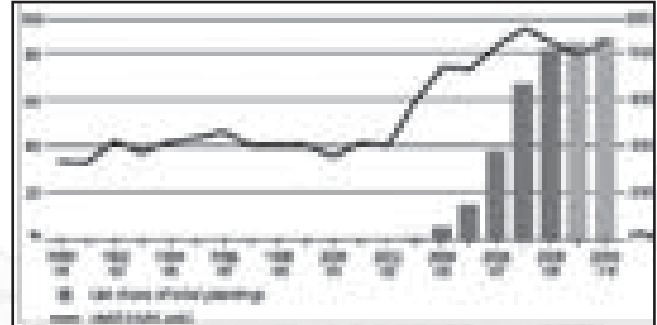
بیشترین نرخ های تعرفه برای پنبه در هند، ۱۰۰٪ برای پنبه خام و ۱۵۰٪ برای پنبه کارد یا شانه شده می باشد. با این حال، تعرفه اعمالی بر پنبه خام در حال حاضر صفر می باشد که از مقدار ۱۰٪ در اواسط سال ۲۰۰۸، کاهش پیدا کرده است، در حالی که تعرفه برای پنبه کارد شده یا شانه شده، ۳۰٪ می باشد. صنعت نساجی هند از مقررات دولت که طرح دفتر حساب جاری حق عوارض نامیده می شود، منفعت زیادی می برد که موجب برابری تخفیفات با عوارض پرداخت شده بر روی محصولات وارد شده که در تولید محصولات صادراتی آنها استفاده می گردد، می شود. دولت هند همچنین صادرات پنبه خام را به منظور پایین نگه داشتن قیمت های پنبه برای صنعت نساجی داخلی آن، کنترل می نماید. در تاریخ ۲۱ ماه مه سال ۲۰۱۰، دولت هند صادرات پنبه خام را به عنوان "مورد تحریم شده" اختصاص داد که نیاز به پروانه صادرات داشت. این تغییری بود از رژیم لیسانس Open General که با صادرات پنبه خام از فصل ۲۰۰۱-۰۲ فعالیت خود را آغاز نموده بود.

منبع: www.ynfx.com

- ۱- Federation of Indian Chambers of Commerce and Industry
- ۲- Technology Upgradation Fund Scheme
- ۳- Forien Direct Investment
- ۴- Money Market Fund
- ۵- Cotton Corporation of India

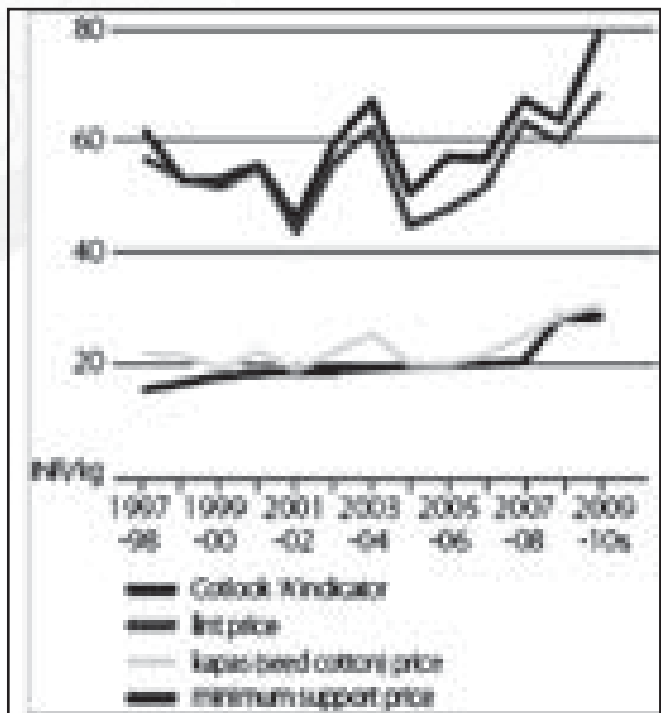
از سال ۲۰۰۳-۰۴، که استفاده از انواع گوناگون پنبه هیبرید و یا اصلاح ژنتیکی شده (GM) شایع گردید، بهبود چشمگیری در بازده صنعت پنبه هند رخ داده است. پیش بینی می شود که تولید پنبه هند در سال ۲۰۱۰-۱۱ به ۷۰٪ برسد. انواع گوناگون پنبه GM که در هند کشت می شوند، به واسطه ی الحاق ژن های Bt (Bacillus thuringiensis) در برابر حشره و آفت مقاوم می گردند.

انواع پنبه GM که طی ۲۰۰۳-۰۴ معرفی گردید، تنها یک ژن Bt داشت، اما در طی سال های ۲۰۰۸-۰۹ انواع گوناگون دیگری که دارای دو ژن Bt مختلف بودند، معرفی گشتند. چنین برآورد می گردد که انواع پنبه GM، ۸۵٪ از کل زراعت پنبه را در سال ۲۰۰۹-۱۰ به خود اختصاص دهد.

شکل ۲- استفاده از پنبه GM و بازده آن

افزایش تولید پنبه، کشور هند را از یک وارد کننده کوچک پنبه در اوایل سال ۲۰۰۰ به یک صادرکننده ی قابل توجه و مهم در سال های اخیر تغییر داده که مقادیر صادرات آن بیش از واردات بود. در سال ۲۰۰۹-۱۰، کشور هند پس از ایالات متحده امریکا به عنوان دومین صادرکننده بزرگ پنبه خام شناخته شده و ۱۵٪ از تجارت جهانی را از آن خود نمود.

شکل ۳- بهای ماهیانه ضایعات پنبه داخلی

پنبه حدود ۷۵٪ از مصرف الیاف کارخانجات هند را به خود اختصاص می دهد. در سال ۲۰۰۷-۰۸، صنعت نساجی هند ۸۸ میلیون فرد را به استخدام خود درآورد و ۲/۵ میلیارد دلار نیز درآمد از صادرات دریافت نمود. تولید داخلی پنبه و صادرات